श्री

पातञ्जल-

योग-सूत्राणि

॥ महर्षि पतञ्जलि प्रणीतं योगदर्शनम्॥

॥ प्रथमोऽध्यायः॥ समाधि-पादः

ऋथ योगानुशासनम् ॥ १॥ योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः॥ २॥ तदा द्रष्टुः स्वरूपेऽवस्थानम् ॥ ३॥ वृत्तिसारूप्यम् इतरत्र ॥ ४ ॥ वृत्तयः पञ्चतय्यः क्लिष्टाऽक्लिष्टाः॥ ५॥ प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृतयः॥ ६॥ प्रत्यद्वानुमानागमाः प्रमाणानि ॥ ७ ॥

शब्दज्ञानानुपाती वस्तुशून्यो विकल्पः॥ ९॥ ग्रभावप्रत्ययालम्बना वृत्तिर्निद्रा ॥ १० ॥ त्र्रनुभूतविषयासम्प्रमोषः स्मृतिः ॥ ११ ॥ म्रभ्यासवैराग्याभ्यां तन्निरोधः॥ १२॥ तत्र स्थितौ यत्नोऽभ्यासः॥ १३॥ स तु दीर्घकालनैरन्तर्यसत्कारासेवितो दृढभूमिः॥ १४॥ दृष्टानुश्रविकविषयवितृष्णस्य वशीकारसंज्ञा वैराग्यम् ॥ १५॥ तत्परं पुरुषख्यातेर्गुणवैतृष्णयम् ॥ १६ ॥ वितर्कविचारानन्दास्मितारूपानुगमात् सम्प्रज्ञातः॥ १७॥ विरामप्रत्ययाभ्यासपूर्वः संस्कारशेषोऽन्यः॥ १८॥ भवप्रत्ययो विदेहप्रकृतिलयानाम् ॥ १९॥ श्रद्धावीर्यस्मृतिसमाधिप्रज्ञापूर्वक इतरेषाम् ॥ २० ॥ तीव्रसंवेगानाम् ऋासन्नः॥ २१॥

मृदुमध्याधिमात्रत्वात् ततोऽपि विशेषः॥ २२॥ ईश्वरप्रणिधानाद्वा॥ २३॥

क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः पुरुषविशेष ईश्वरः॥ २४॥ तत्र निरतिशयं सर्वज्ञबीजम्॥ २५॥

स पूर्वेषाम् ऋपि गुरुः कालेनानवच्छेदात्॥ २६॥

तस्य वाचकः प्रगावः॥ २७॥

तज्जपस्तदर्थभावनम् ॥ २८ ॥

ततः प्रत्यक्रेतनाधिगमोऽप्यन्तरायाभावश्च ॥ २९॥

व्याधिस्त्यानसंशयप्रमादालस्याविरति-

भ्रान्तिदर्शनालब्धभूमिकत्वानवस्थितत्वानि

चित्तविद्येपास्तेऽन्तरायाः॥ ३०॥

दुःखदोर्मनस्याङ्गमेजयत्वश्वासप्रश्वासा विद्येपसहभुवः॥ ३१॥ तत्प्रतिषेधार्थम् एकतत्त्वाभ्यासः॥ ३२॥ मैत्रीकरुणामुदितोपेत्तणां सुखदुःखपुगयापुगयविषयाणां भावनातश्चित्तप्रसादनम् ॥ ३३॥

प्रच्छर्दनविधारणाभ्यां वा प्राणस्य ॥ ३४ ॥

विषयवती वा प्रवृत्तिरुत्पन्ना मनसः स्थितिनिबन्धनी ॥ ३५॥

विशोका वा ज्योतिष्मती॥ ३६॥

वीतरागविषयं वा चित्तम्॥ ३७॥

स्वप्ननिद्राज्ञानालम्बनं वा ॥ ३८ ॥

यथाभिमतध्यानाद्वा ॥ ३९॥

परमागु परममहत्त्वान्तोऽस्य वशीकारः॥ ४०॥

चीणवृत्तेरभिजातस्येव मणेर्यहीतृग्रहणग्राह्येषु

तत्स्थतदञ्जनता समापत्तिः॥ ४१॥

तत्र शब्दार्थज्ञानविकल्पैः संकीर्णा सवितर्का समापत्तिः॥ ४२॥ समृतिपरिशुद्धो स्वरूपशून्येवार्थमात्रनिर्भासा निर्वितर्का॥ ४३॥

एतयेव सविचारा निर्विचारा च सूदमविषया व्याख्याता ॥ ४४ ॥ सूदमविषयत्वं चालिङ्गपर्यवसानम् ॥ ४५ ॥

ता एव सबीजः समाधिः॥ ४६॥

निर्विचारवैशारद्येऽध्यात्मप्रसादः॥ ४७॥

त्रृतम्भरा तत्र प्रज्ञा ॥ ४८ ॥

श्रुतानुमानप्रज्ञाभ्याम् ग्रन्यविषया विशेषार्थत्वात् ॥ ४९॥

तज्जः संस्कारोऽन्यसंस्कारप्रतिबन्धी ॥ ५० ॥

तस्यापि निरोधे सर्वनिरोधान् निर्वीजः समाधिः॥ ५१॥

॥ इति पतञ्जलि-विरचिते योग-सूत्रे प्रथमः समाधि-पादः॥

॥ द्वितीयोऽध्यायः॥ साधन-पादः

तपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि क्रियायोगः॥१॥ समाधिभावनार्थः क्लेशतनूकरणार्थश्च॥२॥ ग्रविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः क्लेशाः॥३॥ ग्रविद्या चेत्रम् उत्तरेषां प्रसुप्ततनुविच्छिन्नोदाराणाम्॥४॥ ग्रवित्याशुचिदुःखानात्मसु

नित्यशुचिसुखात्मख्यातिरविद्या ॥ ५ ॥ दृग्दर्शनशक्त्योरेकात्मतेवास्मिता ॥ ६ ॥ सुखानुशयी रागः ॥ ७ ॥ दुःखानुशयी द्वेषः ॥ ८ ॥ स्वरसवाही विदुषोऽपि तथारूढोऽभिनिवेशः॥ ९॥

ते प्रतिप्रसवहेयाः सूद्रमाः॥ १०॥

ध्यानहेयास्तद्वत्तयः॥ ११॥

क्नेशमूलः कर्माशयो दृष्टादृष्टजन्मवेदनीयः॥ १२॥

सित मूले तिद्वपाको जात्यायुर्भोगाः॥ १३॥

ते ह्रादपरितापफलाः पुगयापुगयहेतुत्वात् ॥ १४ ॥

परिणामतापसंस्कारदुःखैर्गुणवृत्तिविरोधाच

दुःखमेव सर्वं विवेकिनः॥ १५॥

हेयं दुःखम् ग्रनागतम् ॥ १६ ॥

द्रष्टृदृश्ययोः संयोगो हेयहेतुः॥ १७॥

प्रकाशिकयास्थितिशीलं

भूतेन्द्रियात्मकं भोगापवर्गार्थं दृश्यम् ॥ १८॥ विशेषाविशेषलिङ्गमात्रालिङ्गानि गुणपर्वाणि॥ १९॥

द्रष्टा दृशिमात्रः शुद्धोऽपि प्रत्ययानुपश्यः॥ २०॥ तदर्थ एव दृश्यस्यात्मा ॥ २१ ॥ कृतार्थं प्रति नष्टम् ग्रप्यनष्टं तद्न्यसाधारणत्वात्॥ २२॥ स्वस्वामिशक्तयोः स्वरूपोपलब्धिहेतुः संयोगः॥ २३॥ तस्य हेतुरविद्या ॥ २४ ॥ तदभावात् संयोगाभावो हानं तदृशेः कैवल्यम्॥ २५॥ विवेकख्यातिरविप्लवा हानोपायः॥ २६॥ तस्य सप्तधा प्रान्तभूमिः प्रज्ञा ॥ २७ ॥ योगाङ्गानुष्ठानादु ऋशुद्धित्तये ज्ञानदीप्तिरा विवेकख्यातेः॥ २८॥ यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यान-समाधयोऽष्टावङ्गानि ॥ २९॥

त्र्राहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहा यमाः॥ ३०॥ जातिदेशकालसमयानविच्छन्नाः सार्वभौमा महाव्रतम्॥ ३१॥

शोचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रिाधानानि नियमाः॥ ३२॥ वितर्कबाधने प्रतिपत्तभावनम् ॥ ३३॥ वितर्का हिंसाद्यः कृतकारितानुमोदिता लोभक्रोधमोहपूर्वका मृदुमध्याधिमात्रा दुःखाज्ञानानन्तफला इति प्रतिपत्तभावनम् ॥ ३४॥ ऋहिंसाप्रतिष्ठायां तत्सिन्नधौ वैरत्यागः॥ ३५॥ सत्यप्रतिष्ठायां क्रियाफलाश्रयत्वम् ॥ ३६॥ ग्रस्तेयप्रतिष्ठायां सर्वरत्नोपस्थानम् ॥ ३७ ॥ ब्रह्मचर्यप्रतिष्ठायां वीर्यलाभः॥ ३८॥ ग्रपरिग्रहस्थेर्ये जन्मकथंतासम्बोधः॥ ३९॥ शोचात् स्वाङ्गजुगुप्सा परेरसंसर्गः॥ ४०॥ सत्त्वशुद्धिसोमनस्येकाग्रयेन्द्रयजयात्मदर्शन-योग्यत्वानि च॥ ४१॥

संतोषाद् ग्रनुत्तमः सुखलाभः॥ ४२॥ कायेन्द्रियसिद्धिरशुद्धित्तयात् तपसः॥ ४३॥ स्वाध्यायादु इष्टदेवतासम्प्रयोगः॥ ४४॥ समाधिसिद्धिरीश्वरप्रणिधानात्॥ ४५॥ स्थिरसुखम् ग्रासनम्॥ ४६॥ प्रयत्नशैथिल्यानन्तसमापत्तिभ्याम् ॥ ४७ ॥ ततो द्रन्द्वानभिघातः॥ ४८॥ तस्मिन् सति श्वासप्रश्वासयोगीतिविच्छेदः प्राणायामः ॥ ४९॥ बाह्याभ्यन्तरस्तम्भवृत्तिर्देशकालसंख्याभिः

परिदृष्टो दीर्घसूद्धमः॥ ५०॥ बाह्याभ्यन्तरविषयाद्वेपी चतुर्थः॥ ५१॥ ततः द्वीयते प्रकाशावरणम्॥ ५२॥ धारणासु च योग्यता मनसः॥ ५३॥

स्वविषयासम्प्रयोगे चित्तस्य

स्वरूपानुकार इवेन्द्रियाणां प्रत्याहारः॥ ५४॥

ततः परमा वश्यतेन्द्रियाणाम् ॥ ५५ ॥

॥ इति पतञ्जलि-विरचिते योग-सूत्रे द्वितीयः साधन-पादः॥

॥ तृतीयोऽध्यायः॥ विभूति-पादः

देशबन्धश्चित्तस्य धारणा ॥ १ ॥ तत्र प्रत्ययैकतानता ध्यानम् ॥ २ ॥ तदु एवार्थमात्रनिर्भासं स्वरूपशून्यम् इव समाधिः॥ ३॥ त्रयम् एकत्र संयमः॥ ४॥ तज्जयात् प्रज्ञालोकः ॥ ५ ॥ तस्य भूमिषु विनियोगः॥ ६॥ त्रयम् ग्रन्तरङ्गं पूर्वेभ्यः॥ ७॥ तदु ऋपि बहिरङ्गं निर्वीजस्य ॥ ८ ॥ व्युत्थानिनरोधसंस्कारयोरभिभवप्रादुर्भावो

निरोधद्वणचित्तान्वयो निरोधपरिणामः॥ ९॥

तस्य प्रशान्तवाहिता संस्कारात्॥ १०॥ सर्वार्थतेकाग्रतयोः चयोदयो चित्तस्य समाधिपरिगामः॥ ११॥ ततः पुनः शान्तोदितो तुल्यप्रत्ययो

चित्तस्यैकाग्रतापरिणामः॥ १२॥

एतेन भूतेन्द्रियेषु धर्मलद्मणावस्थापरिणामा व्याख्याताः॥ १३॥ शान्तोदिताव्यपदेश्यधर्मानुपाती धर्मी॥ १४॥ क्रमान्यत्वं परिणामान्यत्वे हेतुः॥ १५॥

परिणामत्रयसंयमाद् स्रतीतानागतज्ञानम्॥ १६॥

शब्दार्थप्रत्ययानाम् इतरेतराध्यासात् सङ्करस्

तत्प्रविभागसंयमात् सर्वभृतरुतज्ञानम्॥ १७॥ संस्कारसाद्वात्करणात् पूर्वजातिज्ञानम्॥ १८॥ प्रत्ययस्य परचित्तज्ञानम्॥ १९॥

न च तत् सालम्बनं तस्याविषयीभूतत्वात्॥ २०॥

कायरूपसंयमात् तद्राह्यशक्तिस्तम्भे

चत्तुःप्रकाशासम्प्रयोगेऽन्तर्धानम्॥ २१॥

सोपक्रमं निरुपक्रमं च कर्म तत्संयमाद्

स्रपरान्तज्ञानम् स्रिरिष्टेभ्यो वा ॥ २२ ॥

मैत्र्यादिषु बलानि ॥ २३॥

बलेषु हस्तिबलादीनि ॥ २४ ॥

प्रवृत्त्यालोकन्यासात् सूदमव्यवहितविप्रकृष्टज्ञानम् ॥ २५॥

भुवनज्ञानं सूर्ये संयमात्॥ २६॥

चन्द्रे ताराव्यूहज्ञानम्॥ २७॥

ध्रुवे तद्गतिज्ञानम् ॥ २८ ॥

नाभिचके कायव्यूहज्ञानम्॥ २९॥

कगठकूपे चुितपपासानिवृत्तिः॥ ३०॥

कूर्मनाड्यां स्थैर्यम् ॥ ३१ ॥

मूर्धज्योतिषि सिद्धदर्शनम्॥ ३२॥

प्रातिभाद्वा सर्वम् ॥ ३३॥

हृदये चित्तसंवित्॥ ३४॥

सत्त्वपुरुषयोरत्यन्तासंकीर्णयोः प्रत्ययाविशेषो भोगः

परार्थत्वात् स्वार्थसंयमात् पुरुषज्ञानम् ॥ ३५ ॥

ततः प्रातिभश्रावणवेदनादर्शास्वादवार्ता जायन्ते ॥ ३६॥

ते समाधावुपसर्गा व्युत्थाने सिद्धयः॥ ३७॥

बन्धकारगाशेथिल्यात् प्रचारसंवेदनाच

चित्तस्य परशरीरावेशः॥ ३८॥

उदानजयाज्जलपङ्ककगटकादिष्वसङ्ग उत्क्रान्तिश्च ॥ ३९॥

समानजयाज्ज्वलनम् ॥ ४० ॥

श्रोत्राकाशयोः सम्बन्धसंयमाद् दिव्यं श्रोत्रम् ॥ ४१ ॥

कायाकाशयोः सम्बन्धसंयमाह्मघुतूल-समापत्तेश्चाकाशगमनम् ॥ ४२॥

बहिरकित्पता वृत्तिर्महाविदेहा ततः प्रकाशावरणद्मयः॥ ४३॥ स्थूलस्वरूपसूद्मान्वयार्थवत्त्वसंयमाद्भूतजयः॥ ४४॥ ततोऽणिमादिप्रादुर्भावः कायसम्पत् तद्धर्मानिभघातश्च॥ ४५॥ रूपलावण्यबलवज्रसंहननत्वानि कायसम्पत्॥ ४६॥ ग्रहणस्वरूपास्मितान्वयार्थवत्त्वसंयमाद् इन्द्रियजयः॥ ४७॥ ततो मनोजवित्वं विकरणभावः प्रधानजयश्च॥ ४८॥ सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिमात्रस्य

सर्वभावाधिष्ठातृत्वं सर्वज्ञातृत्वं च ॥ ४९ ॥
तद्वेराग्यादिप दोषबीजद्वये कैवल्यम् ॥ ५० ॥
स्थान्युपिनमन्त्रणे सङ्गस्मयाकरणं पुनरिनष्टप्रसङ्गात् ॥ ५१ ॥
द्वणतत्क्रमयोः संयमाद्विवेकजं ज्ञानम् ॥ ५२ ॥

जातिलच्चणदेशैरन्यतानवच्छेदात्

तुल्ययोस्ततः प्रतिपत्तिः॥ ५३॥

तारकं सर्वविषयं सर्वथाविषयम्

स्रक्रमं चेति विवेकजं ज्ञानम्॥ ५४॥

सत्त्वपुरुषयोः शुद्धिसाम्ये कैवल्यमिति ॥ ५५ ॥

॥ इति पतञ्जलि-विरचिते योग-सूत्रे तृतीयो विभूति-पादः॥

॥ चतुर्थोऽध्यायः॥ केवल्य-पादः

जन्मोषधिमन्त्रतपःसमाधिजाः सिद्धयः॥१॥ जात्यन्तरपरिणामः प्रकृत्यापूरात्॥ २॥ निमित्तम् स्रप्रयोजकं प्रकृतीनां वरणभेदस्तु ततः चेत्रिकवत्॥ ३॥ निर्माणचित्तान्यस्मितामात्रात्॥ ४॥ प्रवृत्तिभेदे प्रयोजकं चित्तम् एकम् स्रनेकेषाम्॥ ५॥ तत्र ध्यानजम् ग्रनाशयम् ॥ ६॥ कर्माशुक्लाकृष्णं योगिनस्त्रिविधम् इतरेषाम्॥ ७॥ ततस्तद्विपाकानुगुणानाम् एवाभिव्यक्तिर्वासनानाम्॥ ८॥ जातिदेशकालव्यवहितानाम् ग्रप्यानन्तर्यं

स्मृतिसंस्कारयोरेकरूपत्वात्॥ ९॥

तासाम् स्रनादित्वं चाशिषो नित्यत्वात्॥ १०॥

हेतुफलाश्रयालम्बनैः संगृहीतत्वाद्

एषाम् स्रभावे तदभावः॥ ११॥

त्रातीतानागतं स्वरूपतोऽस्त्यध्वभेदाद् धर्माणाम् ॥ १२ ॥

ते व्यक्तसूदमा गुणात्मानः॥ १३॥

परिणामेकत्वाद् वस्तुतत्त्वम्॥ १४॥

वस्तुसाम्ये चित्तभेदात् तयोर्विभक्तः पन्थाः॥ १५॥

न चैकचित्ततन्त्रं वस्तु तद् ग्रप्रमाणकं तदा किं स्यात्॥ १६॥

तदुपरागापेद्मित्वाचित्तस्य वस्तु ज्ञाताज्ञातम्॥ १७॥

सदा ज्ञाताश्चित्तवृत्तयस्तत्प्रभोः पुरुषस्यापरिणामित्वात् ॥ १८ ॥

न तत् स्वाभासं दृश्यत्वात् ॥ १९॥

एकसमये चोभयानवधारणम्॥ २०॥ चित्तान्तरदृश्ये बुद्धिबुद्धेरितप्रसङ्गः स्मृतिसङ्करश्च॥ २१॥ चितेरप्रतिसंक्रमायास्तदाकारापत्तो स्वबुद्धिसंवेदनम्॥ २२॥ द्रष्टृदृश्योपरक्तं चित्तं सर्वार्थम्॥ २३॥ तदसंख्येयवासनाभिश्चित्रम् ग्रापि

परार्थं संहत्यकारित्वात्॥ २४॥ विशेषदर्शिन ग्रात्मभावभावनाविनिवृत्तिः॥ २५॥ तदा विवेकिनम्नं केवल्यप्राग्भारं चित्तम्॥ २६॥ तिच्छद्रेषु प्रत्ययान्तराणि संस्कारेभ्यः॥ २७॥ हानम् एषां क्लेशवदुक्तम्॥ २८॥ प्रसंख्यानेऽप्यकुसीदस्य सर्वथा

विवेकख्यातेर्धर्ममेघः समाधिः॥ २९॥

ततः क्लेशकर्मनिवृत्तिः॥ ३०॥

तदा सर्वावरणमलापेतस्य

ज्ञानस्यानन्त्याज्ज्ञेयम् ग्रल्पम् ॥ ३१ ॥
ततः कृतार्थानां परिणामक्रमसमाप्तिर्गुणानाम् ॥ ३२ ॥
चणप्रतियोगी परिणामापरान्तिनर्याद्यः क्रमः ॥ ३३ ॥
पुरुषार्थशून्यानां गुणानां प्रतिप्रसवः

कैवल्यं स्वरूपप्रतिष्ठा वा चितिशक्तिरिति ॥ ३४ ॥

॥ इति पतञ्जलि-विरचिते योग-सूत्रे चतुर्थः कैवल्य-पादः॥

॥ इति श्री पातञ्जल-योग-सूत्राणि ॥